

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

- zornica u 6 sati
- večernja u 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve i pod misom zornicom.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

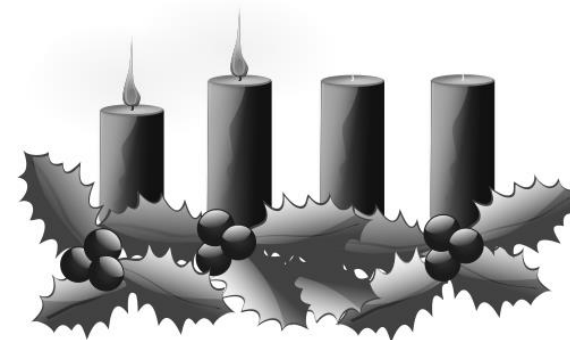
God. XII Broj 2 (540), 5. prosinca 2021.

KRALJICA

Druga nedjelja došašća

*Svemogući i milosrdni Bože,
Dok hitimo u susret tvome Sinu
Daj da nas zemaljske obveze i
Brige ne smetu ; nebeska mudrost
Tvoje riječi nek nas uvede
U zajedništvo njegove sudbine.*

**I. čitanje (Bar 5,1-9),II. čitanje (Fil 1,4-6.8-11)
Evangelje po Luki (Lk 3,1-6)**

PRIPRAVITE PUT GOSPODINU...

Evangelje nam uokviruje povijesnu situaciju pojave Ivana Krstitelja. Imenuje sve vladare političke i duhovne. Zemlja je okupirana i razočarana. Skoro im se nameće pitanje, da li ih je i Bog ostavio. I u tome tragičnom i depresivnom stanju Izraelskoga naroda 'dođe Riječ Ivanu u pustinji...' Bog ih nije ostavio iako su potlačeni. Oni vjeruju u Boga, oni se nadaju 'obećanjima' i 'zakletvama' očevima (patrijarsima). – Iako je vrlo teško vjerovati 'pozitivnim' obećanjima kada je sudeći po događajima sve govorilo obrnuto.

To je poteškoća vjernosti u kriznim vremenima. Ipak se zbivanje ne događa slučajno. Postoji vlastita odgovornost pojedinca i zajednice. Kao što postoji akumulacija dobra tako postoji i akumulacija zla. Ivan poziva na obraćenje, ako se hoće prijeći 'pustinju', ako se hoće izići 'iz pustinje'. Potrebno je imati druge kvalitete nego li što je se imalo u 'ropstvu'. Potrebno je očistiti se od svojih grijeha. Kad bi ovaj Ivanov poziv sad aplicirali onda bi on prema meni izgledao ovako: Mi trebamo postati svjesni da smo dospjeli u ovu 'pustinju i ropstvo' također svojom krivnjom i svojim grijesima. I sad smo 'čuli glas poziva' – trebamo se obratiti, trebamo postati bolji, plemenitiji i humaniji. To od nas traži Bog i svijet.

U ovome slučaju mi ne smijemo upasti u mrežu i metodu zločinaca, pa radi njihovih zločina početi činiti iste stvari. Zlo se ne dokida zlom. To je stari princip, iako nam je ljudski razumljivo da se na zlo reagira zlom, ali to ne može naći svoje opravdanje ni u božanskom planu a niti u humanim odnosima. Da bi iz čovjeka i naroda progovorilo dobro i plemenitost, da bi se rasplamsala ljubav, potrebno je odbaciti sve što ne valja, potrebno je očistiti se od zla i obmana, potrebna je zajednička svijest.

Potrebno nam je poravnati mnoga razdijeljenja, potrebno je poravnati mnoge račune, potrebno je potisnuti iz sebe mnoge predrasude, potrebno je potisnuti mnoge egoistične interese, potrebno je očistiti se od svojih i zajedničkih grijeha. Bez tog pročišćenja nikada nećemo izići 'iz pustinje'.

Ako se geografski i iziđe ne će se izići sadržajno, a to znači da smo uzalud lutali i ginuli u pustinji. Potrebno je čovjeku da sam sa sobom poravna račune. Znano je da se Božić ne sastoji u proslavi, iako je i to, nego u 'ispunjenju' božanskim sadržajem. A za to je potrebno iz sebe odstraniti mnoge razdiobe, mnoga 'brda' koja nas dijele jedne od drugih. (kako to Ivan poetično opisa).

Preobrazba svijeta započinje od pojedinca. Iz pojedinaca se razvija stablo dobra i zla. Bog dolazi pojedincu i preko njega se očituje zajednici. To je očit slučaj s Ivanom Krstiteljem. A potpuna objava dogodila se kroz Isusa Krista. Čovjekova budućnost može se stvarati samo na principu 'božanskih' kvaliteta. Bez božanskih 'kvaliteta' ne možemo prepoznati ni Boga ni čovjeka. Potrebno je da iz sebe izbacimo sve ono što 'smeta' Bogu da u nama Bude prisutan. I na koncu, potrebno nama je da shvatimo da smo također odgovorno zalutali u svoju pustinju. Ima našega grijeha u našoj konfuznoj situaciji, ali mi se također svega toga možemo osloboditi.

Optimistički smo otvoreni prema našim budućim danima. U nama je božanska nada. Imamo nadu koja nas vodi prema Božiću, prema obećanoj zemlji. Tu nadu također trebamo 'hraniti' svojom zauzetošću. Očistiti se svega što nam smeta da se nada ostvari. Za tjedan smo bliži Božiću, a dobro bi bilo da smo i svojom osobnošću bliže Bogu. Kao vjernici znamo kojim putem trebamo ići da se susretnemo s Bogom, da čujemo njegov glas i da on bude u nama.

Otklonimo sve što nam smeta da idemo tim putem. To od nas traži Ivan Krstitelj, to je tražio od svojih suvremenika. Vjerujem da smo čuli njegov poziv, ali i da ćemo početi za tim pozivom. Ivan i njegov poziv nadilaze povijesni kontekst. On (poziv) je upućen svakom čovjeku i trajno ima svoju vrijednost. Potrebno je u sebi poravnati put. Mi smo skloni trajno tražiti razloge izvan sebe, a osobito u drugima. Pred nama su božanske stvarnosti i ne strašimo se žrtava i odricanja koja su potrebna da se dođe do Boga.

Marijan Jurčević, OP